

Svajonų
ROMANAI

JESSICA
GILMORE

*Mūsų meilė
tobula*

Knyga

Jessica Gilmore

**MŪSŲ
MEILĖ
TOBULA**

Dviejų knygų serija
„Permainų metas“
Pirma knyga

Versta iš K Jessica Gilmore, In the Boss's Castle,
2016

© Jessica Gilmore, 2016

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Gabrielė Virbickienė, vertimas iš anglų kalbos,
2018

© Ana Gorbatova, dizainas, 2019

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2019

ISBN 978-609-03-0469-3

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2019

*Odrei, Robui, Džošui, Mikaelei ir Lilei.
Su didžiausia meile. Bučkis.*

Prologas

Labas, Vilte,

kai buvau paprašyta šešioms mėnesiams apsi-
sikeisti su tavimi darbais, jaučiausi nuoširdžiai
priblokšta. Maniau, kad esu daug žemesnė
mitybos grandinės dalis, – ypač po to, kai pa-
keičiau profesiją ir vėl atsidūriau ant apatinio
laiptelio. Šiaip ar taip, niekada nebuvau išvy-
kusi iš Jungtinių Amerikos Valstijų, todėl daik-
tai sukrauti, turiu tikrą pasą ir skubu į Londo-
ną, kol niekas nespėjo apsigalvoti!

Spėju, norėsi truputį daugiau sužinoti apie
nepažįstamąją, atvykstančią perimti tavo gy-
venimo? Jokių pikantiškų detalių ar skandalų
neišgirsi, todėl nėra reikalo nei perspėti kai-
mynus, nei slėpti šeimos sidabrą. Esu vardu
Medison, dirbu DL Media kiek daugiau nei tre-
jus metus. Iš pradžių dirbau viešųjų ryšių sky-
riuje ir renginių planavimo komandoje, bet
paskui Brenda, mano (o netrukus ir tavo) vir-
šininkė, permetė mane į leidybą. Tam tikra
prasme tai žingsnis žemyn – vėl nešiosiu kavą,
kviesiu taksi ir daug mažiau tvarkysiu savo
laiką, bet ji mane įtikino, kad bus verta. Sma-
gu, kad manęs nori dėl mano smegenų, o ne

kontaktų sąrašo - bent jau taip sau kartoju eidama paimti Brendos drabužių iš valyklos. Tarp taksi ir kavos ji mane daug ko išmokė - tau pasisekė, kad su ja dirbsi.

Brenda labai susikoncentravusi, darbas yra jos gyvenimas. Tuoji išgirsi apie stiklines lubas, visą potencialą ir taip toliau. Nepasakyčiau, kad viso to nenoriu, kad nesu ambicinga, bet siekiu daugiau. Noriu visko. Noriu sutikti tobulą vaikiną, noriu sukurti namus, noriu baltos tvorelės, didelio šuns ir vaikų. Tik nesakyk šito Brendai!

Maniau, kad tobulą vaikiną jau radau. Bartą. Dar žinomą kaip Bartolomėjus J. Van de Grisonas Trečiasis, bet, pasirodo, jis ne man skirtas, o gal labiau aš ne jam skirta. Bent jau ne dabar. Jis nori padaryti pertrauką. Mano, kad turėtume patyrinėti kitas galimybes. Taigi, man ši galimybė pasitaikė pačiu laiku. Patyrinėsiu galimybes kitame Atlanto krante ir bent kartą į pirmą vietą iškelsiu karjerą. Galbūt darbas su Brenda man padarė didesnę įtaką, nei maniau!

Nors labai tikiuosi, kad jis manęs bent truputį pasiilgs...

Taigi - Niujorkas! Prisiekiu, tai puikiausias miestas žemėje. Koks mano svarbiausias pata-

rimas? Neprisikrauk per daug! Geroji naujiena ta, kad gyvensi Aukštutiniamė Istsaide, o jis nuostabus! Blogoji naujiena? Visi žino, kad Niujorko butuose nėra kur katei apsisukti, bet manajame... Manajame neapsisuktų nė pelė. Bet žinai, kaip sakoma, svarbiausia – vieta. Kai ryte su puodeliu kavos rankose sėdėsi ant gaisrininkų kopėčių ir žiūrėsi, kaip virš Manhatano kyla saulė, nenorėsi būti niekur kitur.

Sveika atvykusi į Niujorką. Į atradimų ir svajonių miestą...

Medison

Labas, Medison,

sveika atvykusi į Londoną ir nuostabiausią Londono rajoną. Surinkau tau Sveika atvykusi aplanką, kuriame rasi viską, ką reikia žinoti, abėcėlės tvarka – nuo to, kur yra vandens šildytuvai, gero santechniko numerio iki geriausios vietinės kavinės. Prie T, kur Transportas, rasi autobusų gidą ir Oyster kortelę (Stokyje nėra metro). Raidė D (Darbas) ypač plati, surašiau viską, kad greičiau apšiltum kojas.

Tikiuosi, kad čia jausiesi kaip namie. Stouk Niuingtonas pastaruoju metu labai geidžiamas, bet kai čia atsikraustė mano tėvai, tai

buvo nušiurusi, bet bendruomeniška Ist Endo dalis. Net kai aplink pilna jogos studijų ir šaunių barų, ilgiuosi vietos, kurioje užaugau. Dabar, kai greičiau sutiksi valytoją ar auklę, o ne kaimyną, ir visi apsėsti plėtros ir dušo galvutčių, iš kurių lyja kaip atogrąžų miške, to bendruomeniškumo daug mažiau, bet man tai vis tiek namai ir neįsivaizduoju savęs gyvenančios niekur kitur. Na, gal išskyrus Niujorką...

Su nekantrumu laukiu persikraustymo į Niujorką visam pusmečiui. Visada norėjau pakeičiauti, bet vis nebuvo galimybių. Fetė, mano jaunėlė sesuo, po mokslų padarė metų pertrauką ir dabar žvalgosi po pasaulį, bet gyventi naujame mieste ir daryti karjerą? Nuostabi galimybė.

Aš DL Media irgi dirbu apie trejus metus. Anksčiau dirbau vietinėje teisininkų kontoroje, galėjau prisitaikyti prie Fetės pamokų laiko, bet kai tik ji paaugo ir atsirado galimybė važinėti į darbą, įsidarbinau DL. Iš pradžių buvau vyriausioji asmeninė asistentė, paskui pasitaikė proga dirbti su Kitu Bachananu leidybos asistente.

Panašu, kad Brenda kaip tik tokia viršininkė, kokios man reikia, – tikra mokytoja. Kitas, tavo būsimasis viršininkas... Na, jis genialus. Dėl

Šito sutinka visi. Tik man atrodo, kad niekada manęs nepastebi. Kartais jaučiausi kaip labai naudingas biuro baldas.

Tiesą sakant, jau seniai niekas nežiūrėjo į mane kaip į dėmesio vertą darbuotoją. Kalbant atvirai, kartais man truputį vieniša, ypač kai Fetė aiškiai parodė, kad suaugo ir jai nebereikia mano rūpesčio.

Galbūt ji teisi. Galbūt laikas pagaliau pasirūpinti savimi.

Taigi, laikas Niujorkui!

Pasimėgauk Londonu.

Su meile

Viltė

1

Medison Karter atidarė matinio stiklo duris ir atsirėmusi į staktą ištiesė tobulai išpuoselėtą rankelę, tarp pirštų spausdama popieriaus lapą.

- Žinutės, - pranešė ji.

Kitas Bachananas kėde atsistūmė nuo stalo ir sumirkčiojo. Paprastam stebėtojui jis galėjo pasirodyti mieguistas ir abejingas, bet po keturių savaičių darbo Medison nebebuvo pa-

prasta stebėtoja.

- Galėtum jas man atsiųsti elektroniniu paštu, - pasiūlė jis ir žydros akys erzinausiai sužibo. Šis pokalbis darėsi nuspėjamas kaip saulės patekėjimas rytą. Na ir kas, kad ji naudojosi popieriumi ir tušinuku ir verčiau sudarinėja sąrašus ant storo balto popieriaus, o ne elektroniniu formatu? Ji tai darė siekdama produktyvumo, o ne norėdama maištauti.

- Kad galėtum jų neskaityti? Nemanau.

Kitas atsiduso. Tylus *na, ji ir vėl* atodūsis kasdien pasigirdavo beveik tuo pačiu laiku.

- O gal man patinka neskaityti žinučių, Medison? - paklausė jis. Kito akys juokėsi, bet ji nė nešyptelėjo. Ji nebus jo bendrininkė.

- Tada įsigyk atsiliepimo telefonu paslaugą arba atsakiklį, arba tiesiog retkarčiais pakalbėk telefonu, kad man... - ji pamojavo sąrašu.

- Kad man nereikėtų dvidešimt kartų per dieną tavo merginoms kartoti, jog esi susitikime.

Kitas kilstelėjo antakius.

- Dvidešimt kartų? Koks atkaklumas.

Na, gerai, gal ji truputį perdėjo, bet būtų pakakę ir vieno pokalbio su *baisiai* mandagia ir *baisiai* atkaklia Kamila, o trys tokie išvestų iš kantrybės net tiksliausią žmogų. Medison ap-

simetė, kad komentaro negirdėjo, ir tyčia lėtai ėmė skaityti iš lapo:

- Taigi, skambino tavo motina. Prašė jai atskambinti dar šiandien ir patvirtinti, kad dalyvausi vestuvėse. Sakė, kad tai įsakymas, ir jeigu greitai neatsakysi, tai ji atsakys už tave. Skambino tavo sesuo ir sakė, cituoju: *Pasakykite jam, kad jeigu turėsiu eiti į tas prakeiktas vestuves viena, jis kentės taip, kaip dar ne-kentėjo, ir man nesudrebės ranka...*

Medison stabtelėjo. Jai patiko švelnus, liūliuojantis Kito sesers Bridžitos balsas ir jos lediniai žodžiai.

- Kamila skambino tris kartus ir prašė, kad pagaliau atsilieptum mobiliuoju, nes kaip ji gali susiruošti į vestuves vos per kelias savaites, jeigu nė nepatvirtinai, kad ją pasiimsi, tu nesupratingas šuns... - Medison akimirškai pakėlė akis ir leido sau šyptelėti. - Sakinio pabaigos nenugirdau.

- Kurgi ne, - sumurmėjo Kitas. Jis vis dar šypsojosi ir vis dar sėdėjo atsilošęs masyvia-me juodos odos krėslė, bet kibirkštėlės akyse dingo. - Panašu, visi *labai* nori, kad dalyvaučiau tose vestuvėse.

- Jeigu tiesiog patvirtintum dalyvavimą, jos

daugiau neskambinėtų.

Medison nė kiek nerūpėjo, ar jis eis į tas pra-keiktas vestuves. Tik nebenorėjo atsiliepinėti į tuos skambučius.

- Ir patvirtinsiu, kai tik apsispręsiu.

- Apsispręsi?

- Dalyvausiu ar ne.

Medison teatrališkai atsiduso.

- Puiku. Ar galiu paprašyti dar vieno dalyko?

Nutruk Kamilos kančias.

Žinoma, ta moteris su Medison kalbėjo kaip su kokia tarnaitė, tarsi būtų kokia pasipūtusi veikėja iš filmo su Hugu Grantu, vis kapoti balsiai ir nutęsti r, o su kiekvienu skambučiu darėsi vis beviltiškiau. Medison sau niekada neleistų maldauti vyro dėmesio, bet puikiai žinojo, koks jausmas apima matant, kaip kibirkštis užgęsta, nors iš paskutiniųjų ją kurstei. Žinojo, kaip būna, kai žinutės ir laiškai trumpėja, kai išgirsti, kaip skambutis nueina tiesiai į balso paštą.

Kitas stebeilijo į ją prisimerkęs.

- Nežinojau, kad į tavo pareigas įeina patarimai mano asmeninio gyvenimo klausimais.

Medison giliai įkvėpė, kad susitvardytų.

- Aš irgi, bet štai aštuonias valandas per

dieną atsiliepinėju į tavo merginos skambučius.

- Buvusios merginos.

- Ji... Ką?

Kitas sugavo jos žvilgsnį savo ledo žydrumo akimis.

- Buvusios merginos. Ji tik nori kartu eiti į vestuves. Mano, kad jeigu supažindinsiu su tėvais, mūsų santykiai atsigaus. Kaip matai, nesu visiškai pabaisa.

Kaip tai reikėtų suprasti? Medison nudelbė akis į sąrašą. Staiga viso teisuoliško pasipiktinimo neliko.

- Gerai, atsiprašau, nors gindamasi vis tiek pasakysiu, kad Kamila nesupranta, jog ji *buvusi* mergina. Galbūt jai reikia tai priminti? Ir *būtinai* atskambink motinai.

Kitas valandėlę neatsakė, o Medison nepakėlė akių nuo sąrašo, nes žinojo, kad nuėjo per toli. Paprastai ji tobulai tvardydavosi, bet Kitas Bachananas... jis... jis ją *provokavo*.

Jam netikėtai nusijuokus, ji net krūptelėjo.

- Kartais tu man primeni klasės auklėtoją. Gerai, pažadu atskambinti motinai. Kaip reikala-
lai dėl šio vakaro?

Staigus temos pasikeitimas buvo tikras pa-

lengvėjimas. Medison šiandien per daug įsitraukė į asmeninį Kito Bachanano gyvenimą; darbas – daug saugesnė tema. Medison vėl pažvelgė į sąrašą ir susikaupusi perskaitė:

– Maisto tiekėjai jau ten ir viską ruošia. Baro personalas irgi. Sandėlis patvirtino, kad išsiuntė du šimtus knygų, kurios paruoštos pasirašyti. Penki žmonės atsakė pavėluotai, bet jų pavardės jau pridėtos prie sąrašo ir durininkai įspėti; trys žmonės pavėluotai atsiprašo, atskiau tavo vardu ir pasirūpinau, kad knygos kartu su dovanų krepšeliais būtų nusiųstos į jų biurus. A, ir vakar po darbo buvau užsukusi į vietą paskutinį kartą apsidairyti. Viskas pagal planą.

– Tu kaip visada labai produktyvi. Ačiū, Medison.

Darbuotojai tai turėtų būti maloniausi žodžiai, bet jo linksmas tonas sumenkino pagyras ir privertė Medison nurausti. Amžinai atrodavo, kad Kitas iš jos juokiasi, ir jai tai kėlė... nerimą. Medison norėjo pagarbos, o ne pajuokos. Bet kol kas, kad ir ką ji darė, pagarbos nenusipelnė, ir, po velnių, tai labai erzino. Paprastai jai puikiai sekdavosi sužavėti reikiamus žmones reikiama prasme....